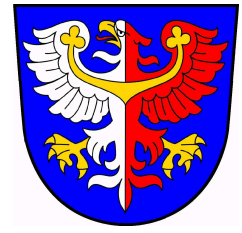

Jesenický občasník

6/2014

7. 6. se od osmi večer konal Strašidelný les, který uspořádala Kulturní komise Jesenice. Startovalo se na hrázi Velkého rybníka, kde se vytvořila ohromná fronta účastníků. Nikoho nepřekvapí, že přišlo rekordních 272 dospělých a 325 dětí.

Na trase byly k vidění vodníci, bílé paní, upíři, perníková chaloupka, vraždící víly, pindruše, lidojedi, hejkalové, čarodějnice, zombie, čerti, řezníci, smrtka, kat s mučírnou a mniši.

Po projití celé trasy byla na Drahouši diskotéka, kterou si užívali převážně starší žáci až do časných ranních hodin.

Děkuji panu Klementovičovi za rozvoz a úklid kulís po trase, strašidlům za dobře odvedené strašení a všem v hospůdce Drahouš za vytvoření skvělého zázemí.

Mgr. Petr Koníř

Akce VIKLAN

Scénář

Na scénáři celé akce se začalo pracovat přibližně před třemi lety, kdy se o samotném rozviklání místního kamenného symbolu „pouze“ vtipkovalo. Jenomže slovo dalo slovo a v hlavách vedení města se začal spřádat plán, jak vše zinscenovat. Krev do žil vlila oběma scénáristům zpráva z Místní akční skupiny Rakovnicko, že je možné se zapojit do projektů tzv. meziobecní spolupráce. Po několika schůzkách se zástupci obce Petrohrad a Místní akční skupiny Vladař se podařilo sestavit plán, nebo chcete-li, scénář kompletní obnovy Naučné stezky Jesenicko. Celý scénář měl ovšem jeden malý zádrhel. Zatímco s běžnými činnostmi, jako je zhotovení informačních panelů, vytištění map, obnovení značení, je možné si vcelku jednoduše poradit, u jesenického viklanu to byl trochu oříšek. Bylo třeba najít schopného režiséra.

Režie

S ohledem na hmotnost a velikost hlavního kamenného hrdiny našeho příběhu se nemohl stát režisérem kdokoliv. Bylo třeba skutečně zapátrat i ve vzdálených krajích a s tím nám mohl pomoci jen internet. Mladší ročníky by jen řekly: „Tak si to vygoogluj!“ (pozn. Google – internetový vyhledávač). Tak jsme nelenili a zkusili to. Na první pohled nám do oka padlo jméno Ing. Pavla Pavla. Ale ani v koutku duše jsme nedoufali, že nám člověk proslavený sochami na Velikonočních ostrovech bude ochoten pomoci. K našemu překvapení byla reakce slavného experimentálního archeologa velmi vřelá a přátelská. Na jaře loňského roku se dokonce osobně přijel do Jesenice podívat a zkonstatoval, že to půjde.

Produkce

Když už byl na světě scénář a pro věc se nadchl i „světoznámý“ režisér, chyběla nám již jedna věc, a to finanční prostředky. Ty se nakonec podařilo získat díky společné obhajobě projektu před odbornou komisí v budově Ministerstva zemědělství ČR. Prostředky z dotačního programu LEADER pokryjí cca 90% obnovy celé naučné stezky. Na dofinancování se prostřednictvím místních akčních skupin společně podílejí zúčastněné správní celky – město Jesenice a obec Petrohrad.

Kulisy

O přípravu kulis se postarali zaměstnanci oddělení technických služeb. Jejich činnost spočívala hlavně v odkácení náletových dřevin z bezprostřední blízkosti kamenného hrdiny. Nemalý čas také strávili vysekáváním přístupových cest a plochy pro herce a kompars. Cestu k místu akce a vhodné plochy pro parkování vyznačili místní dobrovolníci.

Herci

Hlavním hereckým výkonem se blýskl i sám pan režisér, který se stal vedle žulového „balvanu“ ústřední postavou celého příběhu. Velmi důležitou roli hrál také jeřáb značky TATRA, který ovládal Josef Trejbal. S helmami na hlavách dále účinkovali i oba scénáristé Ing. Jan Polák a Ing. Roman Valuš. Další dvě ruce k dílu přidal host z nedalekého Rakovníka v osobě PaedDr. Luďka Štíbra (zastupitel města Rakovníka). Vynikající herecký výkon podal i Milan Klementovič.

Kompars

I díky sluncem provoněné poslední květnové sobotě se mezi komparem objevilo na 250 diváků nejen z Jesenice, ale i z méně či více vzdáleného okolí.

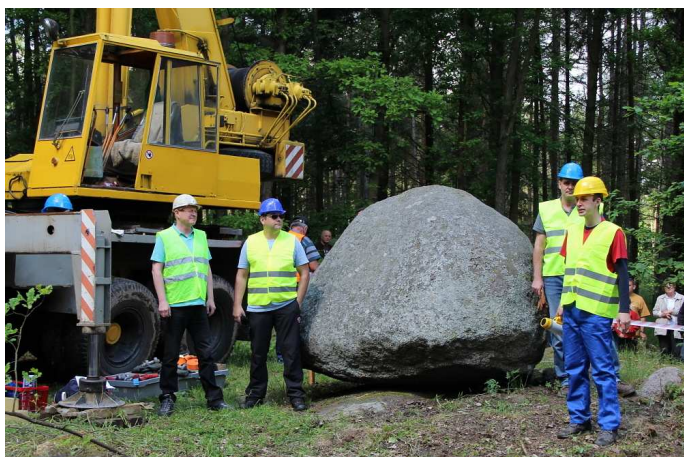
Catering

O catering neboli občerstvení se postarala stará dobrá firma Aleny Johnové a její přátelé. K chuti tak přišlo nejen vychlazené pivo, ale i opečená klobása a další pochutiny. Přihlížení si bylo možné zdarma zpříjemnit i sladkým pokušením z dílny Integrované střední školy Jesenice.

Klapka a akce

Po nezbytných pokynech scénáristů a režiséra ke komparsu padla první klapka a celá akce se rozjela. Pod objemný žulový kámen se natáhla speciální lana a jeřáb s neuvěřitelnou rychlostí a lehkostí zvedl kámen do výšky 2 m. Mezitím se herci postarali o vyčištění kamenného lože. Poté se již taktovky chopil zkušený režisér celého příběhu a po necelých 30 minutách bylo možné vše oslavit za potlesku obecnstva. Nevěříte, že i tento příběh dobře dopadl? Běžte se sami přesvědčit a zkuste si opět po letech JESENICKÝM VIKLANEM zaviklat.

Jan Polák, starosta

POZVÁNKA NA TEMATICKOU STEZKU „JESENICE VE STOPÁCH ŽULY“

Pojďte společně s dětmi ze základní školy otevřít novou tematickou stezku;
sraz máme **ve čtvrtek 26. 6. 2014 v 9.00 hod.**
u odpočívadla na hrázi Velkého rybníka.

Základní škola a mateřská škola Jesenice

Akce základní školy

- 29. 5. exkurze do Beckeru Kralovice: 3. a 5. tř.
- 2. – 4. 6. výlet 9. tř. do Emílovný
- 3. 6. výlet 3. a 4. tř. do Tetína, dějepisná exkurze Plasy a Manětín
- 9. 6. projekt Les: 6. tř.
- 9. 6. přednáška o okresním archivu: 7. – 9. tř.
- 10. 6. výlet 1., 2. a 5. tř. po okolí Jesenice
- 13. 6. výlet 8. tř. do Petrohradu
- 16. 6. geologická exkurze na kolech – 9. tř.
- 16. 6. výlet 7. třídy po okolí Jesenice
- 17. – 18. 6. projekt Holocaust
- 19. 6. pasování prvňáčků na čtenáře
- 19. 6. dějepisná a přírodopisná exkurze Rakovník: 7. tř.
- 19. 6. výlet 6. tř. po okolí Žihle
- 23. 6. Merlin – dravci v letu
- 24. 6. školní turnaj ve florbalu, školní indiánská stezka
- 25. 6. školní turnaj ve streetballu
- 25. 6. Tylovo divadlo Rakovník – Ať žijí duchové: 1. tř.
- 26. 6. exkurze do Terezína: 6. – 9. tř.
- 26. 6. otevření naučné stezky Ve stopách žuly: I. stupeň
- 27. 6. rozloučení s devátou třídou, rozdání vysvědčení

Akce mateřské školy

- 5. 6. výlet do Chomutova
- 20. 6. divadlo Kolem – O hloupém Honzovi
- 23. 6. Merlin – dravci v letu
- 24. 6. rozloučení s předškoláky

Úspěchy našich žáků v soutěžích a olympiádách

16. 5. krajské kolo biologické olympiády kat. C (8. a 9. tř.)

32 žáků: 22. místo: Václav Hron (9. tř.)

18. 4. krajské kolo Zlatý list, Hostivice

kategorie starší, 7 družstev: **3. místo: Václav Hron, Dominik Břicháč,
Kateřina Vanická, Petra Sunkovská, Šárka Hudčková,
Barbora Komárková (9. tř.)**

20. – 21. 5. národní kolo Young People in European Forests (Mladí lidé v evropských lesích), **3. místo: Václav Hron, Šárka Hudčková, Petra Sunkovská (9. tř.)**

22. 5. krajské kolo biologické olympiády kat. D (6. a 7. tř.)

34 žáků: 25. místo: Simona Šindlerová (7. tř.)

27. místo: Eva Konířová (7. tř.)

Projektové dny „Holocaust – tragédie lidstva

Ve dnech 17. – 18. 6. 2014 proběhly na naší škole projektové dny pod názvem „Holocaust – tragédie lidstva.“

Jejich cílem bylo nejen seznámit žáky i veřejnost s historií holocaustu, ale také upozornit na nebezpečí narůstající xenofobie a rasismu ve společnosti.

První den projektu se žáci 6. – 9. třídy seznámili s židovskými dějinami, zvyky a tradicemi, s kořeny, průběhem a důsledky holocaustu, s deníkem Anny Frankové (6. – 7. tř.) a také s tzv. popírači holocaustu (8. – 9. tř.).

Druhý den si žáci vybírali skupinu podle vlastního zájmu. Ve „výtvarném ateliéru“ nejprve pracovali s kresbami terezínských dětí, poté vytvářeli vlastní tematické leporelo. V „opeře Brundibár“ se nejdříve seznámili s dějem této dětské opery, poté ji zhlédli v provedení dětského divadelního souboru. Práce v této skupině byla zakončena promítáním filmu „Poslední vlak“, zachycujícím osudy několika berlínských Židů v transportu do Osvětimi. Třetí skupina pod názvem „holocaust v literatuře“ nejprve zhlédla film „Smrt krásných srnců“, poté následovala prezentace na téma „strůjci holocaustu“. Seminář žáci zakončili prací s literárními ukázkami z tvorby terezínských vězňů.

Seminář „Terezín“ se zabýval místem Terezína v „konečném řešení židovské otázky“.

Po prezentaci a videu o Terezíně následovala práce s textem Norimberských rasových zákonů. Závěr byl věnován dokumentárnímu snímku V. Jasného s příznačným názvem „Peklo na zemi.“ Poslední skupina „tábory smrti“ se podrobněji věnovala koncentračním a vyhlazovacím táborům. Úvod tvořila prezentace s pracovními listy, následovaly fotografie z tábora Osvětim a na závěr práce s dokumenty – transportními seznamy, kartotéčnými lístky, fotografiemi, obrázky, protižidovskými nařízeními, vzpomínkami vězňů atd.

Součástí projektu byly i tematické nástěnky, které budou moci žáci i veřejnost zhlédnout až do konce školního roku.

Projektové dny byly pro žáky velmi přínosné. Nejenže se dozvěděli spoustu informací, ale také si domů odnesli pracovní listy a kopie dokumentů, které jim poslouží jako zdroj poučení a motivace pro další vzdělávání v dané oblasti.

Na projektové dny naváže jednodenní vzdělávací seminář v Památníku Terezín, který proběhne 26. 6. 2014.

Děkuji všem pedagogům a žákům, kteří se na projektu podíleli.

Mgr. Petra Hružová, vyučující dějepisu

Soutěž Lidice pro 21. století

Ve dnech 20. – 24. dubna 2014 proběhlo druhé – finálové kolo mezinárodní vědomostní soutěže „Lidice pro 21. století.“

Soutěž, kterou každoročně vyhlašuje Památník Lidice, Ústav pro studium totalitních režimů a Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, je určena dětem a mládeži z celého světa ve věku 10 – 19 let. Jejím cílem je přispět k uchování památky občanů středočeské obce Lidice, zavražděných nacisty v červnu 1942, a k prohlubování znalostí nejmladší generace o historických událostech vztahujících se k 2. sv. válce a k fašistickým totalitním režimům 20. století.

Do soutěže se již tradičně zapojuje také naše škola.

Letošní, v pořadí devátý, ročník přinesl skvělý úspěch **Radima Měchury z 9. třídy, který ve velké konkurenci základních škol a gymnázií (celkem 2096 soutěžících)**

získal ve své kategorii 1. místo. Nejenže nejlépe vypracoval oba vědomostní testy, ale navíc jeho literární práce na téma „*Jaká Země byla, jaká Země bude?*“ patřila mezi ty, které nejvíce zaujaly odbornou porotu.

Radim se proto zaslouženě zúčastnil slavnostního předávání cen, které proběhlo 12. 6. 2014 v Praze na Žofíně. Ocenění převzal z rukou místopředsedy Senátu PČR Přemysla Sobotky, ministra školství Marcela Chládky, pražské radní Ludmily Štvánové a plk. Eduarda Stehlíka. V hledišti vedle oceněných jednotlivců i škol usedli zástupci poroty v čele s jejím předsedou, plk. Stehlíkem, přeživší lidické děti a starostka obce Lidice. Po předání ocenění finalistům a vítězům obou věkových kategorií soutěže i autorům oceněných literárních prací přečetli herci Alfréd Strejček a Máša Málková dvě z vítězných prací za hlubokého ticha celého sálu. Poté Přemysl Sobotka poděkoval Památníku Lidice za dlouholetou skvělou práci s mládeží a ministr Marcel Chládek hovořil o roli pedagogů při přibližování naší historie studentům. Následně rozezněly Žofín skladby z muzikálu Pomáda.

Foto: Martin Vlček

Ze Žofína se studenti a pedagogové odebrali na výletní loď, aby si prohlédli krásy Prahy z Vltavy. Ti nejlepší z nejlepších, tedy i Radim Měchura, v podvečer odjeli do Senátu, kde si prohlédli historické budovy s odborným výkladem. Na závěr návštěvy je přijal místopředseda Senátu Přemysl Sobotka, který studenty odměnil pamětními listy a pohovořil s nimi o vztahu k historii a jejich plánech do budoucna.

Jako vítěz své kategorie obdržel Radim kromě spousty věcných cen také hlavní cenu soutěže – skleněnou lidickou růži. Navíc se zúčastnil třídní odborné exkurze do Lidic, Letů u Písku a Husitského muzea v Táboře, která proběhla ve dnech 15. – 17. června.

Radimovi ještě jednou blahopřejeme a děkujeme za výbornou reprezentaci školy v této soutěži. Skvělý výsledek je nejen nejlepší motivací pro další soutěžící, ale také důkazem, že naše škola v konkurenci dalších základních škol i odpovídajících ročníků víceletých gymnázií nejenže obstála, ale dokonce je předčila.

Více informací o soutěži, konečné výsledky, tiskovou zprávu i fotografie z předávání cen lze nalézt na adrese www.lidice21.cz. Na internetových stránkách naší školy (www.zsjesenice.cz) jsou přístupné fotografie a video ze slavnostního dne na Žofíně.

Mgr. Petra Hružová, vyučující dějepisu

Když jsem se přihlašoval do soutěže, chtěl jsem vyhrát alespoň knížku za nejrychlejší přihlášení – jako první soutěžící. To mi ale nevyšlo, byl jsem devátý. Celkem se do soutěže přihlásilo 2 096 účastníků. Úkolem bylo zodpovědět správně 15 záludných otázek a napsat literární práci na téma „Jaká Země byla, jaká Země bude?“. Dne 7. 4. jsem zjistil, že jsem se umístil mezi 21 nejlepšími, a postupuji tak do kola druhého – finálového. Tak jsem to zkusil. Dalších 15 otázek mi opravdu stálo za to poprat se s nimi. 12. 6. jsem byl v Praze na Žofíně přebrat cenu za první místo v kategorii 10-15 letých. Cenu mi předal ministr školství Marcel Chládek, předseda Senátu Přemysl Sobotka a autor knihy „Lidice – Příběh české vsi“ plukovník PhDr. Eduard Stehlík, předseda odborné poroty. Dostal jsem skleněnou lidickou růži, několik knih a tašky plné drobných dáreků a propagačních předmětů. Poté nás pozval Přemysl Sobotka do své kanceláře ve Valdštejnském paláci. Kromě prohlídky nás čekalo malé pohoštění, beseda a spousta nevšedních zážitků.

Radim Měchura

Čtenářům Jesenického občasníku nyní přinášíme článek, kterým se Radim zapsal do historie uvedené soutěže:

Jaká Země byla, jaká Země bude?

Místo, kde žiju, se nachází na jedné z planet sluneční soustavy. Jmenuje se Země a miliony let trvalo, než se zde vytvořily podmínky pro život, než vykvetla první kytička, než se objevil první živočich.

Vznikem člověka Homo sapiens se začíná Země měnit. Z přírodního životního prostředí se stává umělé. Z lovců a pastevců se stávají zemědělci, přibývají opevněná sídliště, rozvíjí se obchod, který potřebuje dopravní cesty. Využívají se přírodní suroviny, kácí se lesy. Ovzduší se znečišťuje škodlivými zplodinami. Zdá se, že je potřeba stále více energie, hledají se nové zdroje. Neustálým vývojem civilizace se naše Země řítí do záhuby.

Píše se rok 2014. Žiju na maličkém kousíčku této Země v srdci Evropy. I naše země, Česká republika, prošla velkou řadou změn, bohužel i k horšímu. Po našich dávných předcích nám zbyly zříceniny tvrzí, hradů, zámků. Na mnoha místech máme pozůstatky nesmyslných válek. Odstrašující pomníky padlých z první a druhé světové války. Ale máme i současné pomníky. Tím myslím zdevastované zemědělské objekty, mnohdy jen trosky zarostlé kopřivami a křovím. Ubývají nám lesy, zásoby uhlí. Vodní toky jsou znečištěné, na polích místo pšenice vyrostly sluneční elektrárny. Ovzduší se znečišťuje kouřem z komínů továren, domácností, spaloven odpadů. Mnohá místa hyzdí černé skládky, silnice jsou plné aut, nebe plné letadel. Ozónová díra se zvětšuje.

Občas si kladu otázku: „Může člověk zničit Zemi úplně?“ Moudré knihy píší o tom, že příroda si pomůže sama. Červené knihy píší o tom, kolika rostlinám a živočichům hrozí vyhynutí. A proto my, lidé, se musíme chovat k naší Zemi ohleduplně. Důležité je, aby všichni žili v míru, aby nedošlo k nesmyslným válkám mezi národy. Pokud nedojde k nějaké katastrofě v atmosféře, Země se nesrazí s jiným tělesem, lidé nepoužijí atomové zbraně, tak Země zůstane Zemí.

O lidských osudech a o možných kamenech zmizelých

Neoddělitelnou součástí Jesenice a Jesenicka jsou i lidé. Ti původní i ti současní. Je to tu bohužel zatím pořád ještě – „Země dvojích obyvatel“. Původních, jejichž kořeny je tu možné dohledat již v 16. až 17. století. Současných, kteří sem z velké části přišli až v roce 1945, či později.

Mezi ty původní patřilo i 17 až 20 rodin, které, bez ohledu na to, k jaké národnosti se jejich členové úředně hlásili, spojovala především jejich židovská víra. Právě oni se však nemalou měrou spolupodíleli na životě i prosperitě prvorepublikové Jesenice. S pomocí paní Solarové a pana Wody se mi o nich zatím povedlo shromáždit alespoň nějaké informace. Zatím 59 lidských osudů. 59 sice drobných, ale nerasmazatelných otisků v historické paměti. V té skutečné, kterou se někteří cíleně snažili navždy vymazat. Dnes ji tak musíme znovu a mnohdy pracně obnovovat. A je jen na nás, zda si ji už konečně navždy zapamatujeme. Nebo opět – jen zapomeneme. Zapomenutá minulost, zapomenutá jména, zapomenuté osudy našich zmizelých sousedů:

Pět lidí tu sice nebydlelo. **Klára Abeles, Kamila Buxbaum – rozená Kauders, Isucher Goldstein, Anna Maisner – rozená Polesi, Anna Schweber.** Podle pamětních listů z databáze Yad Vashem se však v Jesenicích narodili. Všech pět bylo zavražděno ve vyhlazovacích táborech.

Ještě před válkou odešel **Karl Abeles** (syn Adolfa Abelese) do Argentiny, kde v roce 1935 zemřel.

Wilhelm Stein měl vlastně štěstí. Zemřel ještě před rokem 1938 ve starobinci.

Löwy Nathan a jeho manželka, snad v předtuše blížící se reality, raději dobrovolně ukončili život ještě před koncem roku 1938.

Ve vyhlazovacích táborech (Osvětim a další blíže neurčené) a v lodžském ghetu byli zavražděni **Josef Abeles; Adolf Abeles a jeho manželka, Erna Abeles** (dcera); **Heinrich Aufrichtig, Gerda Aufrichtig** (manželka), **Otto Aufrichtig** (syn), **Paul Aufrichtig** (syn), **Věra Aufrichtig** (Paulova manželka); **Moritz Eben; MUDr. Ernst Jelinek, Olga Jelinek** (manželka), **Robert Jelinek** (syn); **Richard Kauders, Frieda Kauders** (manželka), **Walter Kauders** (syn); **Ignatz Klauber; Rosa Körber; Heinrich Kohn; Eduard Löwy, Sophie Löwy** (manželka), **Kurt Löwy** (syn), **Gertrud Löwy** (dcera); **Ludmila Löwy; Kamila Löwy; rabín Salomon Löwy, Bedřiška Löwy** (manželka) **Fritzi Löwy** (dcera), **Elsa Löwy** (dcera) **Erich Löwy** (syn); **Olga Neu, Regine Neu; Leib Moshe Noiman, Batia Noiman** (manželka); **Karel Polesi, Květa Polesi** (manželka), **František Polesi** (syn), **Otto Polesi** (syn); **Ludwig Polesi, Erna Polesi** (manželka), **Fritz Polesi** (syn).

U **Karla Löwyho** (syn rabína Löwyho) jsou rozdílné informace o jeho osudu. Podle údajů Yad Vashem měl být zavražděn v Osvětimi, podle informace od Karla Wody měl zemřít až v roce 1952 v USA.

Doložitelně přežít se podařilo jen pěti. **Rita Abeles** (dcera Adolfa Abelese) žila po válce v Izraeli. **Kurt Abeles** (syn Adolfa Abelese) byl za války příslušníkem čs. zahraniční vojenské jednotky v Anglii. Po vypořádání pozůstalosti po rodině v Jesenicích v roce 1947 odešel do Argentiny. **Hans Jelinek** (syn MUDr. Jelinka) žil po válce v Beer Sheba v Izraeli. Podle záznamu v pracovních poznámkách K. Fibigera se: „zachránil útekem do Anglie“. **Albina Liebsstein** žila po válce v Haifě v Izraeli. **Brakha Noiman** (dcera Moshe Noimana) žila po válce v Izraeli.

Zbývá ještě jedna stará fotografie ze školního výletu. Na ní jsou identifikováni **Alfréd a Otto Kohnové** (nejspíš synové Heinricha Kohna). A jeden zápis v návštěvní knize jesenického muzea datovaný 25. 9. 1979 a podepsaný **Karlem Steinem** (snad synem? Wilhelma Steina). Další tři jména. Zatím jen ta jména.

Podle pamětníků byl jediným skutečně chudým jesenickým židem Ignatz Klauber. Bydlel v podnájmu u Tildy Prim v čp. 92 na Červené straně. Patřil k osobitým figurkám v celém okolí Jesenice. Když se objevil v některé z okolních vesnic, místní děti jej prý často zlobívaly. Vždy prý na ně sice z povzdálí hrozil holí, ale nikdy nikomu neublížil. No a byl prý tak chudý, že když jej jednou pozval nějaký plzeňský žid, aby k němu přišel v neděli na oběd, vydal se Ignatz pěšky na cestu už ráno, neboť neměl zrovna dost peněz, aby si mohl koupit jízdenku a jet do Plzně vlakem. A snad právě proto, že byl tak chudý, byl odeslán do koncentračního tábora až 19. února 1940, jako poslední z Jesenice.

Abelesům patřily domy čp. 31 a 33 v Plzeňské ulici. Josef byl obchodník a měl v Jesenici papírnictví, Adolf byl makléř.

Aufrichtigovi se do Jesenice přistěhovali v roce 1938 z Krt. Koupili čp. 159 v Plzeňské ulici a Heinrich tu měl obchod – tzv. koloniál. Krtští je prý tehdy od stěhování odrazovali a ujišťovali je, že zůstanou-li v Krtech, budou spíš v bezpečí.

Moritz Eben žil v podnájmu v čp. 33 a obchodoval s kůžemi.

Jelinkovi vlastnili čp. 251 v Krtské ulici a Ernst Jelinek byl jedním ze dvou obvodních lékařů v Jesenici.

Kaudersům patřilo čp. 20 (stávalo na náměstí) a Richard tu měl železářství.

Rose Körber patřil dům čp. 125 v Žatecké ulici. Žila už z renty a pronajímala svůj obchod Karlu Pitulému.

Kohnovi bydleli v jednom z bytů v nájemním domě čp. 272 v Plzeňské ulici a Heinrich byl obchodník.

Albina Liebsstein bydlela v podnájmu v čp. 52 (ve dvoře čp. 4) v Oráčovské ulici.

Eduard a Nathan Löwy spoluvlastnili čp. 25 v Plzeňské ulici. Nathan byl velkoobchodník s dobytkem. Eduard byl velkoobchodník s obilím a v roce 1930 se spolupodílel na znovuoobnovení a činnosti fotbalového klubu v Jesenici.

Ludmila Löwy bydlela v podnájmu v čp. 208 v ulici 5. května.

Rodina rabína Salomona Löwyho bydlela v čp. 191 v ulici V Jamce. Byl tu totiž rabinariát a modlitebna.

V čp. 191 bydlela i Kamila Löwy.

Regine a Olga Neu žily v podnájmu v čp. 8 v Oráčovské ulici.

Polesiovým patřilo čp. 61 v Krtské ulici. Karel vlastnil půjčovnu aut a provozoval taxislužbu.

Další Polesiovi vlastnili čp. 131 ve Wintrově ulici. Ludwig byl obchodník s dobytkem.

Wilhelm Stein dožil v čp. 224 (tehdy okresním starobinci).

O Noimanových se zatím nepodařilo zjistit žádné bližší údaje.

Židovská modlitebna byla změněna na obytný prostor. A tak, jako jediná připomínka na tyto obyvatele, zůstalo jen 7 hrobů na jesenickém novém hřbitově. Na hroby se totiž neodvážili sáhnout ani nacisté. Byly tam až do 80. let 20. století. Pak najednou zmizely i ty hroby. V té době však nějaká nacistická strana u moci přece už dávno nebyla. V té době tu přece už více než 30 let vládla úplně jiná strana. Nebo že bych se poněkud

mýlil? Pokud ano, tak mne opravte. V 80. letech se totiž prováděla úprava nového hřbitova. Během ní bylo všech 7 hrobů zničeno. Tedy pouze jejich nadzemní části. S vyjímáním ostatků se tenkrát nikdo neobtěžoval. Přitom na Národním výboru tehdy měli plán hřbitova, na kterém byly tyto hroby (a nejen ony) zvlášť označeny. Proč se tak stalo? Nezaplatil snad někdo včas našemu pohřebnictví za hrobová místa? Upřímně řečeno – zbyl snad někdo, kdo by mohl zaplatit? Že jejich nadzemní části byly provedeny vesměs z kvalitního, leštěného kamene? Nebo se kdosi pokoušel i takovým způsobem záměrně vymazávat tu skutečnou historickou paměť zdejšího kraje? Netuším. Opravdu to netuším.

A už jen taková douška na závěr. Co myslíte, neměla by se taková ostuda, zatím alespoň ta s jejich hroby, nějakým způsobem napravit?

Václav Zuska

V zadní řadě je druhá zprava Olga Jelinek

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

ISS Jesenice pořádala meziškolní soutěž „Jesenické sladké modelování“

Soutěž se konala dne **14. 5. 2014** v prostorách cukrářské provozovny ISS Jesenice. Odlišovala se od klasické cukrářské výroby, která je zřejmá ze zvoleného názvu soutěže. Cílem soutěže na téma „*Kouzlo přírody a pohádek*“ bylo zhodnotit samostatnou práci žáků, jejich získané dovednosti, tvořivost a kreativitu.

Soutěž byla určena pro žáky oboru Cukrář a oboru Potravinářské práce. Soutěžící týmy dvoučlenných družstev, sestavených z žáků SOU Čáslav, SOU Horky nad Jizerou a ISS Jesenice, měly za úkol vymodelovat dle vlastních návrhů a fantazie modely na téma: ovoce a zelenina, modely z říše zvířat, modely hlav (např. z pohádek, sci-fi) a volného tématu. Z každé kategorie měli soutěžící zhotovit šest různých druhů modelů.

Dvoučlenná družstva měla za úkol předložit porotě 24 ks modelovaných dezertů v časovém limitu šesti hodin. Potřebné pracovní pomůcky, polotovary a suroviny zajišťovala naše škola. Přihlášené školy si do soutěže mohly přivést vlastní speciální pomůcky.

Porota sestavená ze zástupců sponzorů a partnerských organizací, a to z Asociace pekařů a cukrářů (pobočky Šumava), Zeelandia, spol., s. r. o., Pekařství a cukrářství Špáňa a odborných učitelů z řad zúčastněných škol, měla při hodnocení nelehký úkol. Na předložených výrobcích byla viditelná vysoká profesní připravenost žáků zúčastněných škol. Hodnocení mělo stanovená tato kritéria: dodržení zadaných témat modelů, dodržení požadovaných kusů výrobků, dodržení předepsané gramáže, celkový vzhled modelů, čistotu provedení výrobků, barevné sladění, provedení modelů (spoje, zabalení), nápad, dodržení BP a hygieny v potravinářské výrobě.

I když byla na soutěžících patrná nervozita, nebyla pro ně překážkou. Naopak jsme s obdivem sledovali, jak jim jde práce od ruky.

A jaké bylo umístění?

1. místo: SOU Čáslav – Lenka Buřičová a Markéta Rosická
2. místo: ISS Jesenice – Sára Zikmundová a Kristina Gažiová
3. místo: ISS Jesenice – Zdena Matuchová a Kateřina Kalašová
4. místo: dvě družstva SOU Horky nad Jizerou ve složení žákyň
 - Kristýna Klímová a Tereza Zemanová
 - Michaela Kaiserová a Monika Čermáková

Ceny za umístění předala vedoucí poroty paní Eva Sedláčková, zástupkyně AKC, společně se starostou města Jesenice Janem Polákem a zástupkyní firmy Zeelandie, spol. s. r. o., paní Zlatou Otavovou.

Soutěž proběhla v příjemné atmosféře na velmi dobré úrovni, kterou také závěrem kladně vyhodnotila předsedkyně poroty paní Eva Sedláčková, zástupkyně AKC Šumava. Vyzvedla tématický nápad pro soutěž, připravenost soutěže a odbornou přípravu žáků pro jejich profesi. Žáci si odnesli za své dovednosti a kreativitu nejen poháry, di-

plomy a pamětní listy, ale hlavně inspiraci pro další tvořivost, zdokonalení dovedností a nové poznatky při vzájemné komunikaci.

Za spolupráci na přípravě soutěže děkujeme městu Jesenice, firmám Pekařství a cukrářství Špáňa, Zeelandii, spol. s r. o., Železářství Jesenice, Komerční bance Rakovník, SOU Klatovy, Svazku měst a obcí Rakovnicka a Asociaci pekařů a cukrářů (pobočky Šumava). Soutěž proběhla v rámci projektu „Inovace v odborném vzdělávání“. Umožňuje žákům kvalitnější odbornou připravenost v profesi pro cukrářské řemeslo a větší možnosti při uplatnění nejen na trhu práce, ale i pro jejich samostatnou podnikatelskou činnost.

Marie Poláková

Benefiční a charitativní akce pro ZŠ, MŠS a PrŠ Jesenice

Přičiněním patronky školy paní Jitky Hrabalové se podařilo uspořádat další charitativní akci ve prospěch školy na Golfovém hřišti v Mostě. Patronka vedla veškerá jednání mezi ředitelkou školy a prezidentem golfového klubu Ing. Jiřím Mannem, MBA. S I. Golfovým Clubem Most, o. s., bylo sepsáno memorandum a rýsuje se dlouhodobější spolupráce v oblasti sportování hendikepovaných dětí. První aktivitou ve vzájemné spolupráci byla návštěva sedmi žáků školy na golfovém hřišti. Účastnili se žáci vyšších ročníků s méně závažným zdravotním postižením. Důvodem výběru těchto žáků byla vzdálenost z Jesenice do Mostu a vysoké letní teploty, které v sobotu 7. 6. panovaly.

Na golfovém hřišti v Mostu nás přivítal prezident golfového klubu, hostem turnaje byl také primátor města s manželkou. Pro žáky školy byla připravena golfová akademie pod vedením příjemné trenérky. Manažer hřiště připravil pro žáky další aktivity – se-

známení s golfovým názvoslovím, vybavením, hřištěm. Bylo zajištěno pohoštění a nálada byla velmi příjemná a přívětivá. Na hřišti nám bylo umožněno instalovat prodejní výstavu výrobků žáků školy. Část výrobků jsme použili jako odměny pro vítěze soutěží golfistů. Výrobky sklidily tradiční úspěch a celkový výtěžek z prodeje byl 3. 606,- Kč. Další finanční částku získala škola od I. Golfového Clubu v Mostě, na podporu volnočasových a zážitkových aktivit jsme obdrželi 21. 424,- Kč.

Velké poděkování patří zejména Ing. Jiřímu Mannovi, MBA, patronce školy Jitce Hrabalové a kolegům, kteří věnují svůj čas žákům školy i v době víkendu a snaží se podporovat aktivity, které přímo nesouvisí se vzděláváním. Právě tyto nadstavbové aktivity jsou pro školu velmi významné. Přináší škole finanční podporu, posilují sociální citění a etické chování, rozšiřují žákům povědomí o oblastech života, které by jim jinak zůstaly utajené.

Dalšími akcemi, prostřednictvím kterých získáváme finanční prostředky pro školu, jsou Sluníčkový balón a Golfový turnaj v Podbořánkách. Díky příznivcům školy a sponzorům se podařilo zorganizovat již čtvrté ročníky. Výtěžek v součtu činil 35. 000,- Kč. Podrobné informace a fotografie můžete zhlédnout na www.zmapjesenice.cz.

Ještě jednou velké díky všem, kteří nám pomáháte.

Mgr. Hana Vanická, ředitelka školy

Hudební klub Truhlárna

„Hudba posiluje a dodává odvahy“ (K. Hašler)

Už několik měsíců přemýšlím o tom napsat pár vět k činnosti hudebního klubu Truhlárna v Oráčovské ulici čp. 10, Jesenice u Rakovníka.

Hudební klub Truhlárna je soukromým klubem rodiny Louženských. Je založen za účelem rozvoje ducha, prospěšné činnosti a má neziskový charakter. Hudební klub Truhlárna /podle § 2 živnostenského zákona č. 455/1991 Sb./ není charakterizován jako soustavná činnost ani provozován za účelem dosažení zisku a nenaplnuje tak znaky podnikání. Jeho cílem je představit přední kulturní scénu členům klubu za vyrovnaných nákladů.

Členem tohoto klubu se může stát každý, kdo respektuje dramaturgii žánrů a privátní prostor majitelů, stejně jako jeho zvláštnosti, vycházející z podstaty této nekonformity. Členství v klubu stojí 100 Kč na osobu a je nepřenosné. Příspěvky na jednotlivé kon-

certy bývají různé, zpravidla však 200 Kč. Kapacita klubu je kolem 50 míst k sezení. V klubu poskytujeme občerstvení za přiměřené ceny a ctíme nekuřácké prostředí.

V době, kdy je prakticky celý veřejný prostor zamořený „hudebním smogem“, není jednoduché vybírat program, aby si každý našel ten svůj šálek kávy.

Za čtyři a půl roku, co klub provozujeme, jsme pochopili, že jsou lidé, co klub z povzdálí sledují, a lidé, kteří do klubu chodí. Ti, kteří chodí, ať šíří pozitiva mezi ty, co zatím jen sledují z povzdálí. Případná negativa sdělujte prosím nám, abychom s tím mohli něco udělat. Vy, kteří sledujete z povzdálí, klidně se osmělte a přijďte mezi nás.

Všem přeji hezké léto.

Ať se vám i vašim blízkým daří.

Martin Louženský

Více na: www.klubtruhlarna.cz.

Řádky z volejbalu

Dne 31. 5. 2014 se dva týmy z Jesenice zúčastnily 12. ročníku Pavlíkovské plácané ve volejbalu smíšených amatérských družstev, a to KVAK a VOSY (VOlejbaloví SYmpaťáci, dříve Hornof Team). Celý turnaj byl rozlosován na čtyři skupiny po pěti týmech, jedna skupina měla týmů šest – celkem tedy 26 smíšených družstev.

Oba naše týmy výborně zvládly základní část, bez ztráty bodu vyhrály své skupiny a postoupily do osmifinále. Ani tam nezaváhaly a proboujaly se mezi osm nejlepších. Pak už výsledky byly rozdílné. KVAK ve čtvrtfinále prohrál a bojoval o celkové sedmé místo, což se nakonec podařilo. VOSY "žahaly" do soupeřů o sto šest a výsledek se dostavil. Parta ve složení Honza Procházka, Václav Dlask, Michal Tatzauer, Míra Vinduška, Zdeněk Vondrák a Simona Mrázová bojovala ve FINÁLE o celkové prvenství. Po prohře v tomto posledním utkání sice mladé borce přepadl smutek, nicméně po odeznění počátečního zklamání a poté, co si uvědomili, jak výborného výsledku dosáhli, všichni propukli v jásot. Poděkování za vynikající reprezentaci Jesenice patří nejen jim, ale též panu Zdeňku Hornofovi, který tyto mladé sportovce připravuje již několik let. Ještě složení KVAKu: Luboš Devera, Libor Procházka, Jiří Žák, Martina Deverová, Matouš Čížek, Milan Čížek.

Přípravy turnaje o Kvakpohár 2014

28. 6. 2014 proběhne jubilejní 10. ročník tradičního volejbalového klání smíšených družstev. Není nutné podotýkat, že přípravy jsou v plném proudu. Přihlášeno je 20 týmů. Všechny ohlašovaly účast s velkým předstihem, neboť kapacita turnaje je omezena s ohledem na probíhající rozsáhlou rekonstrukci školy. Však se také téměř denně chodíme s obavami dívat, jak práce pokračují, a zdali se podaří dokončit rekonstrukci okolo tělocvičny tak, aby nám to do plánované akce co nejméně zasáhlo. I tak se ale budeme muset obejít bez buňky, která v minulých letech sloužila především k občerstvování všech účastníků, bez jedné šatny, kde mají zázemí dělníci ze stavby (a tudíž i bez jedněch sociálních zařízení) atd. Nicméně díky vstřícnosti a pochopení vedení ZŠ a MěÚ v Jesenici pevně doufám, že se akci podaří úspěšně zvládnout jako v letech minulých. Večer proběhne vyhlášení výsledků v kulturním domě a po něm i volná zábava. Obě akce, volejbal i zábava, jsou přístupné i pro veřejnost.

Milan Čížek

Výstava pověstí prodloužena

Výstava pověstí „Po sto letech stále živé“ měla vernisáž 4. 6. 2014. Představuje místní pověsti jako kulturní dědictví i tip na výlet, protože každá pověst je doplněna mapou. Texty pověstí i s lokací je možné zakoupit v muzeu. Výstava je obohacena o výstavu andělů výtvarnice Andrey Králové. Po přestěhování do menšího sálu bude výstava pokračovat celé léto.

9. 6. Vlastivědné muzeum Jesenice: Archiv – křižovatka mezi minulostí a přítomností

Práce archiváře, archiváři Rakovnicka, fondy rakovnického archivu, budova archivu i možnosti běžného zájemce - badatele, to vše obsahovala přednáška Mgr. Renaty Mayerové, ředitelky rakovnické pobočky Státního oblastního archivu. V dopoledních hodinách přednášky navštívily Prš, Zvš a MŠ a několik dětí z učiliště, po obědě žáci základní školy a navečer se konala přednáška pro širokou veřejnost. Vrcholným bodem přednášky byla ukázka originálních listin a dokumentů týkajících se Jesenice. Ještě dlouho po skončení oficiální části probíhala neformální diskuse, protože posluchače a zájemce, i když jich nepřišel velký počet, poskytnuté informace velmi zaujaly.

Přehled akcí aneb Co se u nás a v okolí děje

- 4. 6. – konec léta; Vlastivědné muzeum Jesenice: **Jesenické pověsti po 100 letech stále živé, doplněno soškami andělů Andrey Králové**
- 2. 7. – 24. 8. Vlastivědné muzeum Jesenice: **Móda a významné dámy minulých staletí na panenkách typu Barbie**
- 28. 6. **tradiční volejbalový turnaj u ZŠ, od 20.00 IFARock v KD Jesenice**
- 28. 6. od 18.30 **Poutní slavnost v Ostrovci**
- 26. 7. **tradiční pouť Podbořánky**
- 16. 8. **Jes-Fest**

Utkání oddílu kopané FC Jesenice v soutěžním ročníku 2013 – 2014 OKRESNÍ PŘEBOR – A1A II. TŘÍDA – JARNÍ ČÁST SOUTĚŽE

KOLO	DRUŽSTVA	SKÓRE	BRANKY
14.	SK Oráčov – FC Jesenice	1 : 1	Čížek Tomáš
15.	SK Senomaty – FC Jesenice	2 : 0	
16.	FC Jesenice – ČL Kolečovice	3 : 2	John Jakub 2, John Petr
17.	Oh. Městečko – FC Jesenice	11 : 1	John Petr
18.	FK Kněževs – FC Jesenice	1 : 2	Casas David, Kotek Petr
19.	FC Jesenice – So. Mšec	1 : 4	Fiala Vít
20.	FK Hředle – FC Jesence	2 : 0	
21.	FC Jesenice – SK Pavlíkov	0 : 3	
22.	So. Janov – FC Jesenice	0 : 0	
23.	FC Jesenice – Sp. Lužná	0 : 2	
24.	FC PO Olešná – FC Jesenice	10 : 2	Casas David, Čížek Tomáš
25.	FC Jesenice – So. Sýkořice	2 : 1	Altman Pavel, John Petr
26.	SK Lány – FC Jesenice	5 : 2	John Jakub, Fiala Vít

Konečná tabulka po 26 kolech soutěže

 TABULKA									
Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	So. Mšec	26	21	3	2	92: 29	66		(27)
2.	FK Hředle	26	21	2	3	67: 22	65		(26)
3.	FC PO Olešná	26	16	2	8	77: 50	50		(11)
4.	Oh. Městečko	26	14	3	9	96: 43	45		(6)
5.	FK Kněževs	26	12	6	8	50: 42	42		(3)
6.	SK Senomaty	26	12	5	9	49: 51	41		(2)
7.	Sp. Lužná	26	13	2	11	46: 37	41		(2)
8.	SK Pavlíkov	26	12	2	12	44: 72	38		(-1)
9.	So. Janov	26	10	5	11	38: 42	35		(-4)
10.	SK Lány	26	10	2	14	54: 54	32		(-7)
11.	ČL Kolečovice	26	6	5	15	44: 71	23		(-16)
12.	FC Jesenice	26	7	2	17	37: 74	23		(-16)
13.	So. Sýkořice	26	5	1	20	35: 74	16		(-23)
14.	SK Oráčov	26	1	4	21	31: 99	7		(-32)